

efteråret tage initiativ til en ændring, så afgifterne vil blive generelle og ensartede for alle værker.

Med hensyn til det foreliggende lovforslag tilsigter dette alene at fastholde det gældende afgiftsniveau for de forskellige værker. Da den gældende lovgivning på en række områder giver værkerne mulighed for individuelt at fastsætte deres kontrakter og dermed også i et vist omfang afgiftsbelastningen mellem varme- og elproduktion, afspejler dette sig naturligvis i lovforslaget. Det har netop i den foreliggende situation været vigtigt at tage individuelle hensyn, men med det fælles kriterium, at brændsel, der er indregnet i elprisen, fritages for afgift. For de centrale kraftvarmeværker beregnes afgiften således også fremover efter almene, saglige kriterier.

5. Forholdet til landsskatteretssagen

Det anføres, at lovforslaget opretholder gældende ret. Det anføres endvidere, at det standpunkt må medføre, at en hvilken som helst anmeldt aftale, der indgår før ændringen af kulaf-

giftsloven, og som Elprisudvalget ikke har underkendt, udgør gældende ret vedrørende fordeling af brændsel mellem el- og varmeproduktion. Lovforslaget kan derfor opfattes således, at der i realiteten fra ministerens side er taget bekræftende til genmæle i klagesagen ved Landskatteretten.

Kommentar: I afsnit 3 kritiserede Aros Advokaterne lovforslaget for at have afgjort uoverensstemmelsen mellem A/S Midtkraft og Skatteministeriet. I afsnit 5 udlægges lovforslaget, som om Skatteministeriet har taget bekræftende til genmæle ved domstolene. Ingen af delene er korrekte. Jeg henviser til min kommentar til afsnit 3, hvor det netop er fremhævet, at forslaget ikke på nogen måde griber ind i den verserende klagesag.

Jeg henviser i øvrigt også til min kommentar under afsnit 3 om, at det rent faktisk er det kontraktstidspunkt, som er anført i lovtæksten, som er gældende for beregningen af afgiftsfritagelsen for brændslerne til elproduktion.